

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 329

fyrtioförsta årgången

5 december 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 2616/98 av den 4 december 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 2617/98 av den 4 december 1998 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B	3
Kommissionens förordning (EG) nr 2618/98 av den 4 december 1998 om inledandet av en stående anbudsfordran för råg som innehas av det spanska interventionsorganet	4
* Kommissionens förordning (EG) nr 2619/98 av den 4 december 1998 om ändring av förordning (EG) nr 2042/98 om särskilda villkor för beviljande av stöd till privat lagring av griskött	9
* Kommissionens förordning (EG) nr 2620/98 av den 4 december 1998 om inrättande för år 1999 av tillämpningsföreskrifter för importsystemet för vissa produkter inom nötköttsektorn som föreskrivs i rådets beslut 97/831/EG	10
* Kommissionens förordning (EG) nr 2621/98 av den 4 december 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 388/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter angående det särskilda försörjningssystemet för de franska utomeuropeiska departementen avseende spannmålsprodukter och om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalans	14
* Kommissionens förordning (EG) nr 2622/98 av den 4 december 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1710/95 beträffande importordningarna för vissa spannmålsprodukter med ursprung i vissa länder	16
* Kommissionens förordning (EG) nr 2623/98 av den 4 december 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 om tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggstull vid import inom sektorn för frukt och grönsaker och om upphävande av förordning (EG) nr 1556/96	17

1

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.
Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	
* Kommissionens förordning (EG) nr 2624/98 av den 3 december 1998 om upphörande av fiske efter sill och strömming med fartyg under dansk flagg	20
* Kommissionens förordning (EG) nr 2625/98 av den 3 december 1998 om upphörande av fiske efter kolja med fartyg under spansk flagg	21
* Kommissionens förordning (EG) nr 2626/98 av den 3 december 1998 om upphörande av fiske efter makrill med fartyg under dansk flagg	22

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

98/693/EG:

* Kommissionens beslut av den 1 juli 1998 om det spanska stödprogrammet för anskaffning av industriella fordon, Plan Renove Industrial (augusti 1994 – december 1996) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 2048]	23
---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2616/98

av den 4 december 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 december 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(*ecu/100 kg*)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	71,4
	204	72,1
	999	71,8
0709 90 70	052	90,1
	204	87,4
	999	88,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,7
	204	43,3
	388	45,4
	999	43,5
0805 20 10	204	65,5
	999	65,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	58,3
	464	232,7
	999	145,5
0805 30 10	052	55,1
	388	47,7
	524	37,2
	528	40,0
	600	83,9
	999	52,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	75,0
	052	94,1
	060	15,0
	064	30,4
	400	78,4
	404	68,3
	999	60,2
0808 20 50	052	85,4
	064	64,2
	400	94,2
	999	81,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2617/98
av den 4 december 1998
om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/98⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 2379/98⁽³⁾ fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för bordsdruvor som fastställs för innevarande exportperiod att

snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör bordsdruvor som exporterats efter den 4 december 1998. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportlicensansökningar under system B för bordsdruvor som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 2379/98 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 4 december 1998 och före den 15 januari 1999 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 178, 23.6.1998, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 295, 4.11.1998, s. 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2618/98

av den 4 december 1998

om inledandet av en stående anbudsinfordran för råg som innehas av det spanska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2547/98⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2193/96⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.

Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 26 271 ton råg som innehas av det spanska interventionsorganet.

Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.

Om uttaget av råg försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det spanska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förordning (EEG) nr 2131/93 för export av råg som innehas av interventionsorganet.

Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 26 271 ton råg som skall exporteras till tredje land.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 293, 16.11.1996, s. 1.

2. De regioner där de 26 271 tonnen råg lagras anges i bilaga I.

Artikel 3

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.

2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.

3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.

2. De anbud som läggs inom ramen för denna anbudsinfordran får inte åtföljas av ansökningar om exportlicenser som görs i enlighet med artikel 44 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁵⁾.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnade av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 10 december 1998, kl. 9.00 (Brusselsid).

2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (Brusselsid).

3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 27 maj 1999 kl. 9.00 (Brusselsid).

4. Anbudet skall lämnas in till det spanska interventionsorganet.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

köparens val. Interventionsorganet kan företrädas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick;

b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider nedanstående gränsvärden:

— 1 kg/hl avseende specifika vikten, som dock inte får understiga 68 kg/hl,

— 1 procentenhet avseende vattenhalten,

— 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92⁽¹⁾,

— 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldruga,

skall köparen godta partiet i befintligt skick;

c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen

— antingen godta partiet i befintligt skick, eller

— avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsråg av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan

dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionsråg av föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av råg sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92⁽²⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av råg i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontrollexportdeklarationen och, i förekommande fall, kontrollexemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

⁽¹⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Centeno de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 2618/98
- Rug fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 2618/98
- Interventionsroggen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 2618/98
- Σίκαλη παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2618/98
- Intervention rye without application of refund or tax, Regulation (EC) No 2618/98
- Seigle d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 2618/98
- Segala d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 2618/98
- Rogge uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 2618/98
- Centeio de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 2618/98
- Interventioruista, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 2618/98
- Interventionsråg, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 2618/98.

Artikel 8

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.
2. Genom undantag från artikel 17 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall skyldigheten att exportera täckas av en säkerhet, vars belopp skall motsvara skillnaden mellan interventionspriset på anbudsdagen och anbudspriset och aldrig understiga 10 ecu/ton. Hälften av beloppet skall

ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande belopp före uttaget av spannmålen.

Genom undantag från artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- den del av beloppet som ställts vid utfärdandet av exportlicensen frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att den spannmål som uttagits har lämnat gemenskapens tullområde.
- resterande belopp frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 ecu per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

Artikel 9

Det spanska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudsen senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbudsen skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

*BILAGA I**(i ton)*

Lagringsplats	Mängd
Albacete	241
Palencia	23 562
La Rioja	206
Soria	2 262

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfördran för export av råg som innehas av det spanska interventionsorganet

(Artikel 6.1 i förordning (EG) nr 2618/98)

— Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:

— Datum för anbudet:

— Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			<p>— Specifika vikten (kg/hl)</p> <p>— % grodda kärnor</p> <p>— % andra orenheter</p> <p>— % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet</p> <p>— Annat</p>

*BILAGA III***Stående anbudsinfordran för export av råg som innehas av det Spanska interventionsorganet**

(Förordning (EG) nr 2618/98)

1	2	3	4	5	6	7
Anbudsgivare nr	Parti nr	Mängd i ton	Anbudspris (i ecu per ton) (¹)	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i ecu per ton) (preliminärt)	Kommersiella omkostnader (i ecu per ton)	Destination
1						
2						
3						
etc.						

(¹) Priset inkluderar höjningar och sänkningar för de partier som anbudet gäller.

BILAGA IV

De enda nummer som skall användas för kontakt med GD VI (C/1) i Bryssel är:

- fax nr: 296 49 56
295 25 15
- telex nr: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska alfabetet).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2619/98

av den 4 december 1998

om ändring av förordning (EG) nr 2042/98 om särskilda villkor för beviljande av stöd till privat lagring av griskött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artiklarna 4.6 och 5.4 i denna, och

av följande skäl:

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2042/98⁽³⁾ måste aktörerna exportera de produkter som omfattas av ett lagringskontrakt så snart produkterna tagits ur lagret. Denna bestämmelse gör stödordningen avsevärt mindre flexibel och följaktligen minskar även aktörernas intresse för densamma. Det är därför lämpligt att upphäva denna bestämmelse.

Det är nödvändigt att den här förordningen tillämpas från början av perioden för inlämnande av begäran för kontrakt, dvs. från och med den 28 september 1998 för att

säkerställa att samtliga de aktörer som deltar i ordningen för stöd till privat lagring behandlas lika.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EG) nr 2042/98 skall punkterna 2 och 3 utgå och punkt 4 skall betecknas punkt 2.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 28 september 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 263, 26.9.1998, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2620/98

av den 4 december 1998

om inrättande för år 1999 av tillämpningsföreskrifter för importsystemet för vissa produkter inom nötköttssektorn som föreskrivs i rådets beslut 97/831/EG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 97/831/EG av den 27 november 1997 om ingående av samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskapen och före detta jugoslaviska republiken Makedonien ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 77/98 av den 9 januari 1998 om vissa tillämpningsföreskrifter för samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och före detta jugoslaviska republiken Makedonien ⁽²⁾, särskilt artikel 1 i detta, och

av följande skäl:

I artikel 15.2 i det samarbetsavtal som bifogas beslut 97/831/EG föreskrivs för år 1999 en tullkvot på 1 650 ton slaktvikt för de produkter som anges i bilaga E till samarbetsavtalet. Tillämpningsföreskrifter måste fastställas för denna tullkvot.

För att tillåta en flexibel förvaltning av denna tullkvot bör ett ansökningssystem för importrättigheter föreskrivas. På grundval av dessa rättigheter kan aktörerna ansöka om importlicenser för hela år 1999 enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1044/98 ⁽⁴⁾ och genom kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2365/98 ⁽⁶⁾, med vissa tillägsbestämmelser.

Den risk för spekulation som dessa ordningar medför inom nötköttssektorn gör att exakta villkor bör fastställas för att aktörerna skall kunna få del av dessa ordningar. För

att ovannämnda villkor skall kunna kontrolleras krävs att ansökningarna lämnas in i den medlemsstat där importören är registrerad i mervärdesskatteregistret.

För en god kontroll av produkters ursprung skall kunna upprätthållas bör uppvisande krävas av antingen ett varucertifikat EUR.1 eller en fakturadeklaration enligt bestämmelserna i protokoll nr 2 till samarbetsavtalet.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed öppnas för perioden 1 januari—31 december 1999 en tullkvot om 1 650 ton slaktvikt för vissa produkter inom nötköttssektorn med ursprung i före detta jugoslaviska republiken Makedonien.

Tullkvoten har löpnummer 09.4505.

2. Inom ramen för den tullkvot som avses i punkt 1 får import ske av vissa levande djur och vissa typer av kött som omfattas av följande KN-nummer och som anges i bilaga E till beslut 97/831/EG:

- ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 och ex 0102 90 79,
- ex 0201 10 00,
- ex 0201 20 20,
- ex 0201 20 30,
- ex 0201 20 50.

3. Vid avräkning mot ovannämnda kvot skall 100 kg anses motsvara 50 kg slaktvikt.

4. För produkter som importeras inom ramen för denna tullkvot skall värdetullen och de särskilda tullavgifter som fastställs i Gemensamma tulltaxan (GTT) minskas med 80 %.

⁽¹⁾ EGT L 348, 18.12.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 8, 14.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 149, 20.5.1998, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 49.

Artikel 2

För att få ta del av det importsystem som avses i artikel 1 krävs att den som ansöker om importrättigheter är en fysisk eller juridisk person som vid ansökningstillfället på ett för myndigheterna i den berörda medlemsstaten tillfredsställande sätt kan bevisa att han under den senaste tolv månadersperioden minst en gång har bedrivit handel med nötkött och/eller levande nötkreatur. Den sökande skall vara införd i ett nationellt momsregister.

Artikel 3

1. En ansökan om importrättigheter får endast inges i den medlemsstat där den sökande är registrerad enligt artikel 2.
2. En ansökan om importrättigheter skall avse en kvantitet på minst 15 ton slaktvikt men inte överskrida den totala kvantiteten för tullkvoten.
3. En ansökan om importrättigheter får inges från och med den 4 till och med den 8 januari 1999.
4. En sökande får endast lämna in en ansökan. Om samma sökande lämnar in fler än en ansökan skall ingen av dessa ansökningar behandlas.
5. Medlemsstaterna skall senast den 15 januari 1999 meddela kommissionen de ansökningar som har lämnats in. Detta meddelande skall omfatta en förteckning över de sökande och de kvantiteter ansökningar gäller.

Alla meddelanden, även om ingen ansökan har lämnats in, skall skickas per telex eller fax, och om ansökningar har lämnats in skall förslagen i bilaga till denna förordning användas.

Artikel 4

Kommissionen skall besluta om i vilken utsträckning ansökningarna skall beviljas. Om de kvantiteter för vilka ansökningar har lämnats in överstiger de tillgängliga kvantiteterna skall kommissionen fastställa en enhetlig procentuell minskning av de ansökta kvantiteterna.

Artikel 5

1. Vid import av tilldelade kvantiteter skall en eller flera importlicenser läggas fram.

Bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av denna förordning.

2. En ansökan om importlicens får endast lämnas in i den medlemsstat där aktören har ansökt om importrättigheter.

3. Ansökan om importlicens och själva licensen skall innehålla följande uppgifter:

- a) I fält 8, namnet: Före detta jugoslaviska republiken Makedonien. Licensen innebär skyldighet att importera från det landet.

- b) I fält 17, antalet djur och deras levande vikt, som skall motsvara en del eller alla importrättigheter som har tilldelats aktören i fråga.

- c) I fält 20, löpnumret 09.4505 och minst en av följande uppgifter:

- Reglamento (CE) n° 2620/98
- Forordning (EF) nr. 2620/98
- Verordnung (EG) Nr. 2620/98
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2620/98
- Regulation (EC) No 2620/98
- Règlement (CE) n° 2620/98
- Regolamento (CE) n. 2620/98
- Verordening (EG) nr. 2620/98
- Regulamento (CE) n° 2620/98
- Asetus (EY) N:o 2620/98
- Förordning (EG) nr 2620/98.

4. Trots artikel 3 i förordning (EG) nr 1445/95 skall de importlicenser som har utfärdats enligt denna förordning vara giltiga till och med den 31 december 1999.

5. De utfärdade licenserna skall vara giltiga i hela gemenskapen.

Artikel 6

Produkterna skall omfattas av de tullar som avses i artikel 1 mot uppvisande av antingen ett varucertificat EUR.1, utfärdat i det exporterande landet enligt bestämmelserna i protokoll nr 2 som bifogas samarbetsavtalet, eller en fakturadeklaration upprättad av exportören enligt bestämmelserna i nämnda protokoll.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2621/98

av den 4 december 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 388/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter angående det särskilda försörjningssystemet för de franska utomeuropeiska departementen avseende spannmålsprodukter och om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalansEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

av följande skäl:

De kvantiteter produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen fastställs inom ramen för prognostiserade försörjningsbalanser som upprättas regelbundet och som får justeras utifrån marknadernas väsentliga behov och med hänsyn tagen till lokal produktion och traditionella handelsflöden.

I enlighet med artikel 2 i förordning (EEG) nr 3763/91 fastställdes 1998 års prognostiserade försörjningsbalans för spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska

departementen i kommissionens förordning (EEG) nr 388/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1959/98 ⁽⁴⁾. Den prognostiserade försörjningsbalansen för 1999 bör upprättas. Följaktligen bör förordning (EEG) nr 388/92 ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 388/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 16.⁽⁴⁾ EGT L 254, 16.9.1998, s. 11.

BILAGA

"BILAGA

1999 års försörjningsbalans för spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen

(ton)

Spannmål med ursprung i tredje land (AVS/utvecklingsländer) eller EG	Vete	Durumvete	Korn	Majs	Grovt mjöl och gryn av durumtarve	Malt
Guadeloupe	60 000	—	1 000	16 000	—	100
Martinique	1 500	—	1 000	22 000	1 000	500
Franska Guyana	200	—	300	1 500	—	—
Réunion	28 000	—	15 000	100 000	—	3 000
Summa	89 700	—	17 300	139 500	1 000	3 600
Summa	251 100*					

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2622/98

av den 4 december 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1710/95 beträffande importordningarna för vissa spannmålsprodukter med ursprung i vissa länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994 om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1340/98⁽²⁾, särskilt artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 1710/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1616/98⁽⁴⁾, införs övergångsåtgärder fram till den 30 juni 1999 för de särskilda importordningarna för kli och andra restprodukter som erhålls vid siktning, malning eller annan bearbetning av vissa spannmål som har sitt ursprung i Algeriet, Marocko eller Egypten med avseende på genomförandet av de jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

Under förutsättning att Egypten tar ut en exportavgift föreskrivs i samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Arabrepubliken Egypten⁽⁵⁾ en sänkning av den rörliga delen av importavgiften för kli och andra restprodukter som erhålls vid siktning, malning eller annan bearbetning av vissa spannmål med undernummer 23.02A i Gemensamma tulltaxan. Detta undernummer omfattar utöver KN-nummer 2302 30 10 till 2302 40 90 även KN-nummer 2302 10 10, 2302 10 90,

2302 20 10 och 2302 20 90. Genom ett misstag avses inte de sistnämnda KN-numren i förordning (EG) nr 1710/95. Det är därför lämpligt att ändra den förordningen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1710/95 skall ersättas med följande:

"1. De tullbelopp som skall tillämpas vid import till gemenskapen av kli och andra restprodukter som erhålls vid siktning, malning eller annan bearbetning av vissa spannmål enligt KN-nummer 2302 30 10 till 2302 40 90 som har sitt ursprung i Algeriet och Marocko, och spannmål enligt KN-nummer 2302 10 10, 2302 10 90, 2302 20 10, 2302 20 90 och 2302 30 10 till 2302 40 90 som har sitt ursprung i Egypten, skall motsvara 40 % av de belopp som fastställs i Gemensamma tulltaxan."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽²⁾ EGT L 184, 27.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 163, 14.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 209, 25.7.1998, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 266, 27.9.1978, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2623/98

av den 4 december 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 om tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggstull vid import inom sektorn för frukt och grönsaker och om upphävande av förordning (EG) nr 1556/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97⁽²⁾, särskilt artiklarna 31.2 och 33.4 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 1555/96⁽³⁾ föreskrivs importövervakning för de produkter som anges i bilagan till den förordningen. Övervakningen skall ske på grundval av de importlicenser som utfärdas i enlighet med den ordning som införs genom kommissionens förordning (EG) nr 1556/96⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2306/98⁽⁵⁾. Inget hindrar dock att det inrättade systemet med importlicenser ersätts av ett förfarande med snabb dataregistrering av import så snart ett sådant förfarande juridiskt och praktiskt kan genomföras. Ett sådant förfarande har nu prövats med framgång.

Den importövervakning som föreskrivs i artikel 308 d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 beträffande tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 för gemenskapens tullkodex⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1677/98⁽⁷⁾, bör utvidgas till att omfatta de produkter som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1555/96. För ett väl fungerande system för tilläggstull krävs att uppgifterna rapporteras till kommissionen en gång i veckan. Vidare bör bestämmelser antas varigenom medlemsstaterna ges möjlighet att inhämta de uppgifter som krävs för importövervakningen i samband med att de berörda produkterna övergår till fri omsättning i enlighet med de förenklade förfaranden som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2454/93. Till följd av att denna övervakning införs bör förordning (EG) nr 1556/96 upphöra att gälla från och med den 1 december 1998 och förordning (EG) nr 1555/96 ändras.

I artikel 5.4 i avtalet om jordbruk⁽⁸⁾ anges enligt vilka kriterier tröskelvolymer för tilläggstull skall fastställas. I artikel 5.6 i det avtalet fastställs tröskelperioder för ömtåliga varor och säsongsvor med hänsyn till sådana produkters egenskaper. Med tillämpning av dessa kriterier bör tröskelvolymer för tilläggstull fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1555/96 ändras härmed på följande sätt:

1) Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

1. De tilläggsavgifter för import som avses i artikel 33.1 i rådets förordning (EG) nr 2200/96^(*), nedan kallade 'tilläggstullar', får tillämpas för de produkter och under de perioder som anges i bilagan på de villkor som föreskrivs i den här förordningen.

2. Tröskelvolymer för tilläggstull anges i bilagan.

^(*) EGT L 297, 21.11.1996, s. 1."

2) Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall, för var och en av de produkter som anges i bilagan och för de angivna perioderna, rapportera till kommissionen om vilka produktkvantiteter som övergått till fri omsättning, i enlighet med de förfaranden för övervakning av förmånsimport som fastställs i artikel 308 d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93^(*).

Uppgifterna skall lämnas senast klockan 12.00 (belgisk tid) varje onsdag för de kvantiteter som övergått till fri omsättning under föregående vecka.

^(*) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 193, 3.8.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 3.8.1996, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 288, 27.10.1998, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 212, 30.7.1998, s. 18.

2. Deklarationer för övergång till fri omsättning av produkter i gällande förordning, som tullmyndigheterna, på deklaratens begäran, får ta emot utan att de innehåller vissa av de i bilaga 37 av förordning (EEG) nr 2454/93 angivna uppgifterna, skall innehålla, utöver de uppgifter som anges i artikel 254 av den förordningen, uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Om förenklat deklarationsförfarande som avses i artikel 260 av förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning av produkter i gällande förordning, skall de förenklade deklARATIONER innehålla, utöver andra nödvändiga uppgifter, uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Om det lokala klareringsförfarandet som avses i artikel 263 av förordning (EEG) nr 2454/93 används för övergång till fri omsättning av produkter i gällande förordning, skall anmälan till tullmyndigheterna som avses i artikel 266.1 av denna förordning innehålla alla nödvändiga uppgifter för identifiering av varorna, såväl som en uppgift om nettovikten (i kg) för de berörda produkterna.

Artikel 266.2 b skall inte tillämpas på import som täcks av den nuvarande förordning.

(*) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1."

3) Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Om det för någon av de produkter och perioder som anges i bilagan konstateras att de kvantiteter som övergått till fri omsättning överskrider tröskelvolymen skall kommissionen införa en tilläggstull.

2. Tilläggstullar skall tas ut för de kvantiteter som övergått till fri omsättning efter den dag då tilläggstullen började tillämpas, under förutsättning att

— produkternas tullklassificering, som fastställts enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 3223/94, innebär att de högsta särskilda importtullarna från berört ursprungsland skall tillämpas,

— importen genomförs under tilläggstullens tillämpningsperiod."

4) Bilagan skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1556/96 skall härmed upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 december 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA

Trots vad som sägs i reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall varuslaget endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstullen i denna bilaga avgörs genom KN-numrens omfattning vid tidpunkten för antagandet av denna förordning. När KN-numret föregås av "ex" skall tillämpningsområdet fastställas på grundval av KN-numrets omfattning och motsvarande tillämpningsperiod sammantagna.

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperioder	Tröskelvolymer (ton)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomater	— 1 oktober—31 mars	164 102
78.0020			— 1 april—30 september	15 622
78.0065	ex 0707 00 05	Gurka	— 1 maj—31 oktober	16 028
78.0075			— 1 november—30 april	3 865
78.0085	ex 0709 10 00	Kronärtskockor	— 1 november—30 juni	1 180
78.0100	0709 90 70	Zucchini	— 1 januari—31 december	45 160
78.0110	ex 0805 10 10	Apelsiner	— 1 december—31 maj	465 695
	ex 0805 10 30			
	ex 0805 10 50			
78.0120	ex 0805 20 10	Clementiner	— 1 november— slutet av februari	218 217
78.0130	ex 0805 20 30	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas, wilkings och liknande citrushybrider)	— 1 november—slutet av februari	114 194
	ex 0805 20 50			
	ex 0805 20 70			
	ex 0805 20 90			
78.0155	ex 0805 30 10	Citroner	— 1 juni—31 december	285 329
78.0160			— 1 januari—31 maj	24 448
78.0170	ex 0806 10 10	Bordsdruvor	— 21 juli—20 november	190 422
78.0180	ex 0808 10 20	Äpplen	— 1 september—31 december	395 887
	ex 0808 10 50			
	ex 0808 10 90			
78.0190			— 1 januari—31 mars	51 279
78.0200			— 1 april—31 augusti	575 829
78.0220	ex 0808 20 50	Päron	— 1 januari—30 april	155 487
78.0235			— 1 juli—31 december	202 569
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoser	— 1 juni—31 juli	2 432
78.0260	ex 0809 20	Körsbär	— 21 maj—10 augusti	108 193
78.0270	ex 0809 30	Persikor, även nektariner	— 11 juni—30 september	1 166
78.0280	ex 0809 40 05	Plommon	— 11 juni—30 september	112 005"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2624/98

av den 3 december 1998

om upphörande av fiske efter sill och strömming med fartyg under dansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskepolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2635/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

I rådets förordning (EEG) nr 45/98 av den 19 december 1997 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1998 och av vissa villkor för fångsten ⁽³⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 783/98 ⁽⁴⁾, föreskrivs kvoter för sill och strömming för 1998.

För att säkerställa att bestämmelserna följs vad gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.

Enligt de uppgifter som kommissionen mottagit har de fångster av sill och strömming i farvattnen i ICES-område IVc (exklusive Blackwater-beståndet), VIIId som gjorts av fartyg under dansk flagg eller som är registrerade i Danmark uppnått den kvot som de tilldelats för 1998.

Danmark har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 20 november 1998. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av sill och strömming i farvattnen i ICES-område IVc (exklusive Blackwater-beståndet), VIIId som gjorts av fartyg under dansk flagg eller som är registrerade i Danmark skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Danmark för 1998.

Fiske efter sill och strömming i farvattnen i ICES-område IVc (exklusive Blackwater-beståndet), VIIId som görs av fartyg under dansk flagg eller som är registrerade i Danmark skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 20 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 december 1998.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 12, 19.1.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 113, 15.4.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2625/98
av den 3 december 1998
om upphörande av fiske efter kolja med fartyg under spansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskepolitiken⁽¹⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2635/97⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

I rådets förordning (EEG) nr 45/98 av den 19 december 1997 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1998 och av vissa villkor för fångsten⁽³⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 783/98⁽⁴⁾ föreskrivs kvoter för kolja för 1998.

För att säkerställa att bestämmelserna följs vad gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.

Enligt de uppgifter som kommissionen mottagit har de fångster av kolja i farvattnen i ICES-område Vb (EG-zon), VI, XII, och XIV som gjorts av fartyg under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien uppnått den kvot som

de tilldelats för 1998. Spanien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 22 november 1998. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av kolja i farvattnen i ICES-område Vb (EG-zon), VI, XII, och XIV som gjorts av fartyg under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Spanien för 1998.

Fiske efter kolja i farvattnen i ICES-område Vb (EG-zon), VI, XII och XIV som görs av fartyg under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 22 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 december 1998.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 12, 19.1.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 113, 15.4.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2626/98
av den 3 december 1998
om upphörande av fiske efter makrill med fartyg under dansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskepolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2635/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

I rådets förordning (EEG) nr 49/98 av den 19 december 1997 om fastställande för år 1998 av vissa fångstkvoter mellan medlemsstaterna för fartyg som bedriver fiske i färöiska vatten ⁽³⁾, föreskrivs kvoter för makrill för 1998.

För att säkerställa att bestämmelserna följs vad gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.

Enligt de uppgifter som kommissionen mottagit har de fångster av makrill i färöiska vatten som gjorts av fartyg under dansk flagg eller som är registrerade i Danmark uppnått den kvot som de tilldelats för 1998. Danmark har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den

18 november 1998. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av makrill i färöiska vatten som gjorts av fartyg under dansk flagg eller som är registrerade i Danmark skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Danmark för 1998.

Fiske efter makrill i farvattnen i färöiska vatten som görs av fartyg under dansk flagg eller som är registrerade i Danmark skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 18 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 december 1998.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 12, 19.1.1998, s. 70.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 juli 1998

om det spanska stödprogrammet för anskaffning av industriella fordon, Plan Renove Industrial (augusti 1994 – december 1996)

[delgivet med nr K(1998) 2048]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(98/693/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att övriga berörda parter, i enlighet med ovan nämna artikel (¹), fått tillfälle att inkomma med synpunkter, och

av följande skäl:

I

Den 9 februari 1995 sände kommissionen en begäran om information angående ett ärende som kommissionen fått kännedom om via pressen, och senare, den 4 april 1995, en påminnelse. Det handlade om ett stödprogram för anskaffning av industriella fordon, etablerat inom ramen för Plan Renove Industrial (planen för förnyelse inom industrin) och avsett för fysiska personer, små och medelstora företag, offentliga regionala företag och lokala företag som tillhandahåller offentliga tjänster. Stödprogrammet innebär att krediter beviljas för anskaffning av industriella fordon i avsikt att förnya Spaniens industriella fordonspark. Spanien svarade den 6 mars 1995 med en skrivelse som inte kom fram till generaldirektoratet för transport förrän den 7 april 1995. Den 26 juli svarade

Spanien på en ny begäran om information daterad den 6 juli 1995. Den 20 februari 1996 bad kommissionen om kompletterande upplysningar, som erhöles genom en skrivelse av den 14 mars 1996, registrerad den 18 mars 1996.

Programmet inleddes i enlighet med en överenskommelse av den 27 september 1994 mellan det officiella kreditinstitutet (*Instituto de Crédito Oficial, ICO*) och det spanska industri- och energiministeriet (*Ministerio de Industria y Energía*), enligt vilken ICO har till uppgift att sluta medlingskontrakt med finansinstitut för att de skall genomföra stödprogrammet och de får ersättning från ICO i efterhand.

Stödet består av ett räntebidrag på upp till fem räntepunkter för krediter som beviljas för inköp eller leasing av industriella fordon med avsikt att köpa dem. Krediterna kan täcka upp till 70 % av det nya fordonets totalvärde (exklusive mervärdesskatt) och har en löptid på fyra år utan någon period med amorteringsfrihet, eftersom garantierna förhandlas mellan mottagaren och finansinstitutet.

Den ursprungliga budgeten var på cirka 9 miljarder spanska pesetas (53,8 miljarder ecu) (²), eftersom de krediter som var öppna för ICO uppgick till 100 miljarder spanska pesetas (598,1 miljarder ecu) och det maximala stödet var 93 196 spanska pesetas (557

(¹) EGT C 266, 13.9.1996, s. 10.

(²) Växelkurs den 11 maj 1998: 1 ecu = 167,182 ESP.

ecu) per kreditmiljon (5 981 ecu) (beräknat på grundval av ett räntebidrag på 5 räntepunkter för ett fyraårigt lån på 1 miljon spanska pesetas). Med denna gräns som utgångspunkt kan man även räkna ut att stödets maximiandel motsvarar cirka 6,5 % av fordonets totalpris (9,3 % av 70 %) före mervärdesskatt.

Stödet är beräknat för anskaffning av fem kategorier av fordon: (A) påhängsvagnar och lastbilar på över 30 ton; (B) industriella fordon på mellan 12 och 30 ton; (C) industriella fordon på mellan 3,5 och 12 ton; (D) modifierade personbilar, kommersiella skåp- och varubilar samt industriella fordon på upp till 3,5 ton; och (E) bussar. Cirka 60 % av de subventionerade fordonen tillhör kategorierna B, C och D, medan 30 % tillhör kategori A och 10 % kategori E.

Systemet skulle ursprungligen gälla från augusti 1994 till december 1995, men förlängdes till slutet av 1996 eftersom endast 33 % av krediterna hade tagits i anspråk vid slutet av 1995. Genom en skrivelse av den 26 februari 1997 informerade Spanien formellt kommissionen om att en ny förnyelseplan (Plan Renove) skulle tillämpas under hela 1997.

Ett väsentligt villkor för att få stödet är att ett fordon som har ungefär samma kapacitet som det nya fordonet och som har registrerats för mer än tio år sedan (sju år för dragfordon för landsvägstrafik) slutgiltigt tas bort från marknaden. Intyget som visar att fordonet har tagits ur trafik fås från den statliga trafikmyndigheten (*Dirección General de Tráfico*), vilket förutsätter att det fordon som tas ur trafik är registrerat i Spanien. Överensstämmelserna mellan det nya och det gamla fordonet framgår av följande tabell:

Typ av anskaffat fordon	Typ av fordon som skall tas ur trafik
A: Påhängsvagnar och lastbilar på över 30 ton	A eller B
B: Industriella fordon på mellan 12 och 30 ton	A, B eller C
C: Industriella fordon på mellan 3,5 och 12 ton	A, B, C eller D
D: Modifierade personbilar, kommersiella skåp- och varubilar samt industriella fordon på upp till 3,5 ton	A, B, C eller D
E: Bussar	E

II

Marknaden för internationella varutransporter på landsväg öppnades för gemenskapskonkurrens 1969, då rådets

förordning (EEG) nr 1018/68⁽³⁾ om etablerandet av en gemenskapskvot för varutransporter på landsväg mellan medlemsstaterna trädde i kraft, även om det också tidigare hade förekommit bilaterala avtal mellan medlemsstaterna. De internationella transportererna var underställda gemenskapskvoter till dess att rådet den 26 mars 1992 antog förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992 om tillstånd att agera på gemenskapsmarknaden i fråga om varutransporter på landsväg som har sin start- eller slutpunkt i en medlemsstat eller löper genom en eller flera medlemsstater⁽⁴⁾, ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige. Följaktligen öppnades marknaden för konkurrens den 1 januari 1993 när förordning (EEG) nr 881/92 avskaffade alla kvantitativa restriktioner på internationell vägtransport från och med detta datum.

Cabotage för godstransporter på väg öppnades för gemenskapskonkurrens den 1 juli 1990 i och med ikraftträdandet av rådets förordning (EEG) nr 4059/89 av den 21 december 1989 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade⁽⁵⁾. Genom denna förordning infördes cabotagekvoter.

Denna förordning ersattes av rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3315/94⁽⁷⁾ som för närvarande är i kraft. I denna förordning fastställs den 1 juli 1998 som datum för en fullständig liberalisering av cabotage, med en övergångsperiod som börjar den 1 januari 1995 då det ursprungliga antalet gemenskapslicenser (30 000) ökas med 30 % per år.

Tillgången till den internationella marknaden för persontransport har liberaliserats genom rådets förordning (EEG) nr 684/92 av den 16 mars 1992 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss⁽⁸⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 11/98⁽⁹⁾. I denna förordning, som trädde i kraft den 1 juni 1992, fastställs villkoren för tillgång till marknaden för varje slag av persontransport. I rådets förordning (EEG) nr 2454/92 av den 23 juli 1992 om villkoren för att transportföretag skall få utföra nationella persontransporter på väg i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande⁽¹⁰⁾, ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, införs cabotagerättigheter. Genom denna förordning liberaliserades persontransporter på väg, med undantag för linjetrafik, från och med den 30 augusti 1992.

⁽³⁾ EGT L 175, 23.7.1968, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 95, 9.4.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 390, 30.12.1989, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 279, 12.11.1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 350, 31.12.1994, s. 9.

⁽⁸⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 4, 8.1.1998, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 251, 29.8.1992, s. 1.

III

Genom en skrivelse av den 26 juni 1996 informerade kommissionen Spanien om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget, och den uppmanade Spanien att yttra sig om beslutet. De övriga medlemsstaterna och andra berörda parter informerades om beslutet genom att skrivelsen offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽¹¹⁾. I detta beslut tillkännagav kommissionen att den ansåg att stödet var olagligt och den uttryckte sina tvivel över stödets överensstämmelse med bestämmelserna i fördraget.

Efter det att förfarandet hade inletts lade Spanien fram sina synpunkter genom en skrivelse av den 26 juli 1996, registrerad hos kommissionen den 1 augusti 1996. Efter en begäran om kompletterande information skickad den 19 december 1996 lämnade Spanien vissa upplysningar vid ett bilateralt sammanträde som hölls den 14 januari 1997 samt genom en skrivelse av den 12 februari 1997. Offentliggörandet i EGT gav inte upphov till några reaktioner från någon berörd tredje part.

Spanien konstaterade i en skrivelse av den 12 februari 1997 att en stor del av stödmottagarna tillhör kategorin offentliga regionala företag och företag som tillhandahåller lokala allmänna tjänster. Det rör sig om företag som tillhandahåller offentliga tjänster som persontransport i tåtorter eller brandkårstjänster och sophämtning, enligt ett särskilt tillstånd. Det handlar till exempel om företag för lokal persontrafik som Transportes de Barcelona, Empresa Municipal de Transportes de Gijón, Tranvías de Cádiz, S.A. och Empresa Municipal de Transportes de Madrid.

De återstående mottagarna är fysiska personer eller små och medelstora företag som omfattas av den definition som fastställs i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd för små och medelstora företag⁽¹²⁾ och kommissionens rekommendation av den 3 april 1996 om definitionen av små och medelstora företag⁽¹³⁾, som genomför transporter för annans räkning och även för egen räkning. Flertalet är mycket små företag med endast en lastbil eller en buss som transporterar passagerare eller gods på väg. Dessa detaljer preciserades i skrivelsen av den 12 februari. På grund av svårigheten att få fullständiga uppgifter om de 12 591 stödmottagarna inom ramen för Plan Renove, eftersom dessa inte fanns införda i något IT-system, tog Spanien fram information genom att analysera ett antal fall som omfattade 46 % av fordonen i kategori A och 67,1 % av fordonen i kategori E. Dessa fordonstyper är till sin storlek sådana att de med största sannolikhet kan delta i handeln mellan medlemsstaterna. På grundval av dessa uppgifter konstaterade Spanien att 80,8 % av stöd-

mottagarna var mycket små företag med en enda licens för transport på landsväg, 16,2 % företag med mellan två och fem licenser, 2,4 % företag med mellan sex och tjugo licenser och endast 0,1 % av de stödmottagande företagen var så stora att de hade mer än tjugo licenser.

I sitt svar på beskedet om att förfarandet inletts hävdade Spanien att dröjsmålet med att undersöka stödet och den tid som gått mellan de tillfällen då information hade begärts, var tillräcklig grund för att anta att det inte förekom stöd eller att stöden var förenliga med fördraget. Här hänvisade Spanien till EG-domstolens rättspraxis, särskilt domarna av den 20 mars 1984 i mål C-84/82, Tyskland mot kommissionen⁽¹⁴⁾ och av den 21 mars 1991 i mål C-303/88, Italien mot kommissionen⁽¹⁵⁾.

Vid mötet den 14 januari 1997 informerade de spanska myndigheterna kommissionen om att systemet hade tillämpats på följande sätt till och med slutet av 1996: 12 591 transaktioner hade genomförts, 14 295 fordon har erhållit bidrag och 7 976 miljoner pesetas har beviljats (47,7 miljoner ecu).

Spanien vidhöll i skrivelsen av den 12 februari 1997 att vad gäller stöden för fordon av typen B, C och D är risken för snedvridning av konkurrensen minimal eftersom dessa fordonstyper normalt används för verksamhet som inte är öppen för internationell konkurrens, och att handeln mellan medlemsstaterna därför inte påverkas nämnvärt.

I fråga om påhängsvagnar och lastbilar på över 30 ton (A) samt bussar (E) betonade Spanien i det nämnda brevet att dessa fordon används för transport på landsväg, en sektor som är öppen för konkurrens. År 1995 subventionerades endast 4 288 fordon av typ A, vilket skall jämföras med de totalt 167 353 beviljade licenserna för denna fordonstyp. På motsvarande sätt subventionerades under år 1995 1 459 bussar jämfört med de totalt 28 012 beviljade licenserna år 1995.

I sin skrivelse av den 26 juli 1996 underströk Spanien att införandet av Plan Renove inte hade medfört någon kapacitetsökning i denna sektor, eftersom det var omöjligt för ett fordon som tagits ur bruk att saluföras och det fanns en nästan total överensstämmelse mellan det fordon som tagits ur bruk och det nya fordonet. De spanska myndigheterna bekräftade vid mötet den 14 januari 1997 att inget stöd beviljas förrän ett dokument läggs fram som intygar att fordonet definitivt har tagits ur bruk. Detta intyg syns på fordonets registreringsintyg varför det inte är möjligt att ta ut fordonet i trafik igen. De fordon som tagits ur bruk skrotas sedan. Vad gäller överensstämmelsen i kapacitet mellan de avförda fordonen och de fordon som

⁽¹¹⁾ Se fotnot nr 1.

⁽¹²⁾ EGT C 213, 19.8.1992, s. 2 och EGT C 213, 23.7.1996, s. 4

⁽¹³⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽¹⁴⁾ Rec. 1984, s. 1451.

⁽¹⁵⁾ Rec. 1991, s. I-1433.

ersätter dem erkände de spanska myndigheterna emellertid i skrivelsen av den 26 juli 1996 att i 15,7 % av fallen fanns det ingen kapacitetsöverensstämmelse. I 3,4 % av fallen tillhörde ersättningsfordonen en lägre kategori medan i 12,3 % av fallen (dvs. 1 758 av de 14 295 fordon som hade erhållit stöd) tillhörde det nya fordonet en högre kategori.

När förfarandet enligt artikel 93 inleddes varnade kommissionen för faran för diskriminering eftersom det för rätt till stödet i fråga krävs att den som skall avföra ett fordon skall visa ett dokument utfärdat av *Dirección General de Tráfico* (Generaldirektoratet för trafik) i vilket det intygas att nämnda fordon har tagits ur bruk. Detta förutsatte att det avförda fordonet måste ha varit registrerat i Spanien.

Spanien hävdade dock i sin skrivelse av den 26 juli 1996 att det fordon som tas ur trafik inte nödvändigtvis behöver vara stödmottagarens egendom. Transportföretag utanför Spanien ges därigenom en möjlighet att utnyttja stödet genom att sluta ett avtal med ett transportföretag etablerat i Spanien om att detta lämnar in sitt gamla fordon på skrotupplag för att det utländska transportföretaget skall kunna beviljas stöd. Även om fordonet måste vara registrerat i Spanien kan ett utländskt transportföretag genom ett indirekt förfarande på så sätt utnyttja stödet.

Enligt Spanien har stödmottagaren ingen skyldighet att köpa det nya fordonet i Spanien, utan enbart att finansiera köpet genom ett av de företag som är anslutna till Plan Renove. Detta villkor kan därför inte leda till diskrimineringsproblem, eftersom det finns många samarbetsföretag (inte bara tillhörande bankerna utan också tillhörande internationella "märkesfinansiärer" såsom Scania eller Iveco) i alla europeiska länder, inte bara i Spanien.

Spanien betonade dock att utländska transportföretag aldrig utnyttjade denna möjlighet eftersom fördelarna med Plan Renove Industrial inte utgör ett tillräckligt incitament i jämförelse med möjligheterna i de andra medlemsstaterna där räntesatserna i regel är mycket lägre än i Spanien.

När förfarandet inleddes betonade kommissionen det faktum att ICO:s höga grad av handlingsfrihet gjorde att Plan Renove inte var genomblickbar och att det därför fanns risk för diskriminering. I sin skrivelse av den 26 juli 1996 samt vid sammanträdet den 14 januari 1997 förklarade Spanien att den teoretiska möjligheten att undantagsvis godkänna krediter som inte uppfyller de ställda villkoren aldrig har utnyttjats, och att avsikten med ett sådant undantag är att stödet kan utnyttjas av företag som i princip uppfyller alla villkor för att klassificeras som ett litet eller medelstort företag, men som genom extraordi-

nära omständigheter, p.g.a. en mycket liten avvikelse, inte uppfyller alla dessa villkor under något skede i förfarandet.

Spanien konstaterade också att ICO inte har haft någon som helst handlingsfrihet i fråga om det maximala stödbeloppet, eftersom detta belopp, 93 196 spanska pesetas (557 ecu) hade fastställts i avtalet och att den ränta som i verkligheten hade tillämpats för krediterna var den referensmarknadsränta som tillämpas mellan bankerna i Madrid (MIBOR), dvs. en affärsmässig och objektiv räntesats.

Spanien hänvisade vid upprepade tillfällen till att det berörda stödbeloppet är lägre än de minimibelopp som anges i de tidigare nämnda gemenskapsbestämmelserna om statligt stöd till små och medelstora företag och i kommissionens meddelande om minimistöd⁽¹⁶⁾, och att det därför inte handlar om stöd enligt artikel 92.1 i fördraget.

Spanien hävdade också att majoriteten av dem som kan komma att söka bidragen är företag som endast bedriver transportverksamhet för egen räkning och vars huvudsakliga verksamhet inte är transport, och att gemenskapsriktlinjerna om statligt stöd för små och medelstora företag samt minimibeloppen därför borde tillämpas på de anskaffningar som har gjorts av dessa företag som inte är transportföretag.

När förfarandet i enlighet med artikel 93 inleddes påpekade kommissionen att de stöd som beviljas enligt Plan Renove skulle kunna läggas ihop med de stöd som har beviljats genom kommissionens beslut av den 6 april 1993⁽¹⁷⁾ och den 7 februari 1996⁽¹⁸⁾, inbegripet möjligheten att bevilja stöd för inköp av rullande materiel eller fordon till företag som slås samman eller konsolideras, och för att garantera lån för utbyte av fordon.

I sin skrivelse av den 12 februari 1997 påstod de spanska myndigheterna att ingen sådan ackumulering hade företagits när det gäller fallet med stöd till sammanslagning och konsolidering vilket hade beviljats i enlighet med artikel 21 b i ministeriedekretet av den 26 april 1993, eftersom detta inte hänför sig till inköp av nya fordon utan till anskaffning av transportmaterial för företag som har begränsade licenser i enlighet med förfaranden om sammanslagning och konsolidering.

I artikel 28 i dekretet föreskrivs garantier för lån och leasing eller kommersiell kreditverksamhet, inbegripet lån för utbyte av fordon som är mer än åtta år gamla. De spanska myndigheterna påstod att fastän 9 055 miljoner pesetas (54,2 miljoner ecu) hade budgeterats för denna

⁽¹⁶⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽¹⁷⁾ EGT C 128, 8.5.1993, s. 9.

⁽¹⁸⁾ EGT C 70, 8.3.1996, s. 6.

stödplan hade endast 149 miljoner pesetas (891 000 ecu) anslagits för lån för utbyte av fordon. Dessa lånegarantier tillhandahölls genom ett tillfälligt bidrag på maximalt 9 % av lånebeloppet till kreditgarantibolag vilket skulle göra det möjligt för de berörda företagen att erhålla lån med gynnsammare villkor.

Först per fax och sedan i en skrivelse av den 19 november 1997 bad kommissionen de spanska myndigheterna att tillhandahålla ytterligare information om företag som inte har transporttjänster som sin huvudsakliga verksamhet och som endast bedriver verksamhet på lokala marknader utan påverkan på handeln inom gemenskapen. De spanska myndigheterna svarade genom skrivelser av den 27 november 1997 och den 20 februari 1998, vilka registrerades av kommissionens generalsekretariat den 3 december 1997 respektive den 23 februari 1998. Av den tillhandahållna informationen kan man dra slutsatsen att det, vad gäller inköp av fordon av kategori D, finns ett antal stödmottagare som bedriver verksamhet med begränsade licenser, som är identifierbara för de spanska myndigheterna.

IV

Enligt artikel 92 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstater. Denna slags hjälp kräver därför en undersökning av tre grundläggande frågor: användningen av statliga medel, snedvridning av konkurrensen och den omfattning som handeln påverkas.

I det undersökta fallet anser kommissionen att stödet för anskaffning av industriella fordon utgörs av statliga medel, eftersom stöden kommer från det spanska industri- och energiministeriets budget.

Det berörda stödet ges i form av ett stöd för anskaffning av industriella fordon, vilket gör att köparna av sådana fordon gynnas av stödet i och med att fordonets pris sänks.

Ur de berörda köparnas synvinkel är stödet avsett att gynna fysiska personer, små och medelstora företag, offentliga eller regionala myndigheter eller lokala företag som tillhandahåller offentliga tjänster. Effekten av dessa

stöd är sänkta kostnader i stödmottagarnas affärsverksamhet, kostnader som deras konkurrenter måste bära. Kommissionen anser att stödet stärker de stödmottagande företagens finansiella ställning och verksamhetsmöjligheter och därför gynnar dem i förhållande till deras konkurrenter.

Kommissionen anser att när stödmottagarna är offentliga eller privata företag som tillhandahåller lokala eller regionala offentliga tjänster som inte är öppna för konkurrens från transportörer från andra medlemsstater på grundval av gemenskapslagstiftningen⁽¹⁹⁾ påverkas inte handeln mellan medlemsstaterna, enligt artikel 92.1 i fördraget. Stödet beviljas inom ramen för tillhandahållandet av en offentlig tjänst genom ett koncessionsavtal på en reglerad marknad. På grund av bristen på liberalisering finns det ingen konkurrens från transportörer från andra medlemsstater och det finns därför inte heller någon hänvisning till internationella transporttjänster.

Följaktligen anser kommissionen att de åtgärder som har vidtagits i enlighet med Plan Renove för att bistå offentliga lokala eller regionala företag eller lokala företag som tillhandahåller offentliga lokala tjänster genom koncession inte utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget eftersom de tjänster som sådana organ och företag tillhandahåller inte påverkar handeln mellan medlemsstater.

I de fall när stöd beviljas till fysiska personer eller små och medelstora företag som bedriver annan verksamhet än transportverksamhet endast på lokal eller regional nivå och där det endast ges bidrag till anskaffning av små industriella fordon (Kategori D), som vanligtvis används för mycket korta resor i en sådan miljö, kan det också anses att detta stöd inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Denna typ av företagsverksamhet anses endast påverka företagets respektive lokala marknader. Dessutom är inverkan på transportmarknaden av sådana tjänster som utförs för egen del obetydlig eftersom det ur ekonomisk synvinkel inte är ett ekonomiskt realistiskt alternativ att låta ett transportföretag utföra sådana tjänster på entreprenad. Kommissionen anser därför att det tillhandahållna stödet inte utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget.

De andra stödmottagarna, däremot, som har transport som sin huvudsakliga företagsverksamhet eller endast som en sekundär verksamhet konkurrerar med transportföretag från Spanien eller andra medlemsstater som inte kan söka stöd enligt Plan Renove eftersom liberaliseringen av vägtransporter 1990 öppnade marknaden för konkurrens från företag från andra medlemsstater, både vad gäller internationell transport och cabotagesektorn.

⁽¹⁹⁾ Artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 2454/92 av den 23 juli 1992 om villkoren för att transportföretag skall få utföra nationella persontransporter på väg i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande (EGT L 251, 29.8.1992, s. 1), och rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar (EGT L 156, 28.6.1969, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1893/91 (EGT L 169, 29.6.1991 s. 1).

Kommissionen anser att fastän det formellt inte finns något juridiskt hinder för transportföretag som inte är etablerade i Spanien från att dra fördel, om än indirekt, av de bidrag som är tillgängliga enligt Plan Renove, så diskriminerar systemet i viss mån transportföretag hemmahörande i en annan medlemsstat eftersom dessa måste skrota ett fordon som är registrerat i Spanien och därför måste köpa skrotningsrättigheter från spanska företag som direkt gynnas av bidragen utan att behöva anlita en mellanhand.

Det är därför rimligt att dra slutsatsen att beviljandet av stöd för att anskaffa industriella fordon i enlighet med Plan Renove även leder till en snedvridning av konkurrensen mellan transportföretag som är etablerade i Spanien och transportföretag som bedriver verksamhet i Spanien men som är etablerade i andra medlemsstater. Framför allt snedvrider de beviljade stöden konkurrensen eller hotar att snedvrider den eftersom stödmottagarna enligt Plan Renove har en gynnad ställning gentemot konkurrenter som inte har möjlighet att dra fördel av stödprogrammet.

Kommissionen anser att det är rimligt att godta att administrationen av lån genom ICO inte för med sig någon potentiell diskriminering mellan stödmottagarna.

När ett stöd stärker ställningen för företag inom en bestämd sektor som deltar i handeln mellan medlemsstaterna, måste denna handel anses som påverkad i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget. Eftersom stödet inom ramen för Plan Renove Industrial stärker stödmottagarnas finansiella ställning och verksamhet i förhållande till deras konkurrenter, och eftersom denna effekt uppstår inom handeln mellan medlemsländerna, anser kommissionen att den inre marknaden kan påverkas av att ett sådant stöd beviljas.

V

Följaktligen anser kommissionen att de stöd som beviljas de små och medelstora företagen inom ramen för Plan Renove utgör stöd enligt artikel 92.1 i fördraget, enligt vilken stöd som har de egenskaper som beskrivs i det stycket i princip är oförenliga med gemensamma marknaden. I artikel 77 och artikel 92.2 och 92.3 anges vilka typer av stöd som kan vara eller är förenliga med den gemensamma marknaden.

I artikel 77 i fördraget, som är särskilt utformad för transportsektorns behov, finns bestämmelser om undantag för statligt stöd som beviljas för samordning av transporter eller om det innebär ersättning för allmän trafikplikt. I enlighet med den artikeln ges i rådets förordning (EEG)

nr 1107/70 av den 4 juni 1970 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar⁽²⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 543/97⁽²¹⁾, tillstånd för stöd för samordning av transporter. Kommissionen anser emellertid att det berörda spanska stödssystemet inte kan omfattas av några av de undantag som föreskrivs i förordningen eftersom det inte utgör en åtgärd som är nödvändig för samordning av transporter.

Systemet med stöd som svarar mot transportsamordningens behov innebär en inblandning från regeringen i transportsektorn. Ju mer en sektor liberaliseras desto mindre blir behovet av samordning från medlemsstaterna. På en liberaliserad transportmarknad kan samordningen faktiskt uppnås genom marknaden själv, inom ramen för de villkor som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen, som utfärdats med stöd av artikel 75 i fördraget. Slutsatsen är att inga särskilda transportundantag är tillämpliga i detta fall.

I det aktuella fallet är de undantag som anges i artikel 92.2 i fördraget inte tillämpliga eftersom stödprogrammet inte är utformat för att uppnå de fastställda målen. I enlighet med dessa mål skall stöd vara förenliga med den gemensamma marknaden om det lämnas för sociala ändamål som ges till enskilda konsumenter eller om det är avsett som kompensation för skador som har orsakats av naturkatastrofer eller exceptionella händelser, eller som kompensation för effekterna av Tysklands delning.

Enligt artikel 92.3 i fördraget kan stöd anses vara förenligt med den gemensamma marknaden. För att säkerställa att den gemensamma marknaden fungerar väl och att de konkurrensprinciper som fastställs i fördraget beaktas måste de undantag som föreskrivs i denna artikel tolkas strikt vid utvärdering av stödåtgärder.

Enligt artikel 92.3 a undantas stöd som främjar utvecklingen av områden som har ekonomiska svårigheter eller har ett särskilt stödbehov. Detta undantag kan inte anses relevant för stödprogram som saknar en regional dimension – när hela medlemsstatens territorium omfattas – och som har ett tydligt sektorsmål, och kommissionen har traditionellt ansett att stöd för anskaffning av fordon inom ramen för den gemensamma transportpolitiken inte är försvarbart ur regional synvinkel, med tanke på bidragsmålets föränderlighet. Samma sak kan sägas om det undantag som föreskrivs i artikel 92.3 c i fördraget med avseende på den regionala utvecklingen.

⁽²⁰⁾ EGT L 130, 15.6.1970, s. 1.

⁽²¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 6.

Beträffande de undantag som anges i artikel 92.3 b och d har stödet i fråga inte som mål att främja genomförandet av ett projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att lösa en allvarlig störning i den spanska ekonomin och det har heller några inslag av sådana projekt. Det är inte avsett att främja kultur eller bevara kulturarvet och det uppfyller inte heller några av de andra undantagen i rådets lagstiftning.

I artikel 92.3 c föreskrivs också ett undantag beträffande stöd som beviljas för att underlätta utvecklingen av vissa ekonomiska aktiviteter då stödåtgärderna inte negativt påverkar handelsvillkoren på ett sätt som strider mot den gemensamma marknaden. Enligt rättspraxis krävs bland annat att stödet begränsas till de fall där det är nödvändigt för att uppnå mål som marknadskrafterna inte kan åstadkomma själva. (EG-domstolens dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79, Philip Morris/Kommissionen⁽²²⁾). Kommissionen anser sammanfattningsvis att de angivna statliga åtgärderna i detta fall borde bedömas i enlighet med artikel 92.3 c i fördraget.

Kommissionen har antagit särskilda villkor för beviljande av stöd som inte anses vara oförenliga med artikel 92 i fördraget, *de minimis*-regeln. Redan när förfarandet enligt artikel 93 inleddes påpekade kommissionen att vissa belopp som delats ut av medlemsstaterna enligt dessa regler inte anses märkbart snedvrída konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna på grund av de låga nivåerna. *De minimis*-regeln omfattar emellertid uttryckligen inte transportsektorn eftersom för denna sektor, som karaktäriseras av ett stort antal små företag, kan relativt små belopp få återverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstater.

Kommissionen anser inte heller att de skäl som nämns inom ramen för tillämpningen av gemenskapsdirektiven om statligt stöd till små och medelstora företag och tillämpningen av *de minimis*-regeln på företag som bedriver transportverksamhet för egen räkning är giltiga. Transportsektorn består av både transporter för egen räkning och transporter för annans räkning och båda verksamheterna anses vara utbytbara. Både ur ett makroekonomiskt perspektiv och ur ett driftsperspektiv möjliggör utflyttning av transporttjänster en optimal fördelning av resurser och medför en önskvärd flexibilitet i transportorganisationen.

Kommissionen anser därför att argumentet att ett finansiellt incitament kan bidra till att ta ur bruk industriella fordon med låga tekniska standarder avseende säkerhet eller miljön är giltigt. Den berörda medlemsstaten måste emellertid bevisa att de föreslagna åtgärderna har en positiv effekt.

För att vara förenligt med den gemensamma marknaden måste det stöd som tillhandahålls för anskaffning av fordon vara organiserat på ett sådant sätt att för att det skall uppfylla gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för miljöskydd⁽²³⁾, måste kostnadsbidragen strikt begränsas till de extra investeringskostnader som är nödvändiga för att uppfylla miljömålen genom att uppfylla normer som är högre än de som redan krävs i lag. Ett liknande tillvägagångssätt kan tillämpas för säkerhetsstandarder. Åtgärder som motiveras i enlighet med riktlinjerna får aldrig motverka gemenskapens sekundärrätt eller artiklarna i fördraget.

Kommissionen anser i sina riktlinjer att stöd som lämnas för att säkerställa att de existerande obligatoriska tekniska standarderna uppfylls inte är berättigat utom för vissa investeringar för fasta tillgångar. Sådant stöd har en betydande snedvrídande inverkan på konkurrensen eftersom det subventionerar investeringar som ändå skulle bli nödvändiga av ekonomiska skäl och som därför är oundvikliga. Stöd som ger kompensation för sådana investeringar anses inte tjäna det gemensamma europeiska intresset.

För det första har Spanien inte vid något tillfälle lämnat något bevis till kommissionen för att åtgärden har någon positiv effekt, och åtgärden ger heller inte något incitament till att uppfylla högre standarder än de existerande obligatoriska tekniska standarderna.

För det andra, i en marknad med överkapacitet, som vägtransportsektorn, anses stöd för anskaffning av tonnage inbegripet ytterligare tonnage (det finns ingen exakt motsvarighet vad gäller storlek, mellan de nya fordonen och de som är avförda) i princip vara skadligt för gemenskapens intresse. Det har bekräftats för kommissionen att beviljandet av stöd enligt Plan Renove Industrial har lett till en viss kapacitetsökning, även om kommissionen medger att systemet med förhandskontroll ger en tillräcklig garanti för att de utbytta fordonen definitivt tas ur bruk. Kommissionen godkänner i sin allmänna stödpraxis stöd till nya investeringar som annars inte skulle genomföras, men inte endast för utbyte av fordon⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

⁽²⁴⁾ Stycke 18 i kommissionens meddelande från 1975 (KOM (75) 77 slutlig 26 februari 1975).

⁽²²⁾ Rec. 1980, s. 2671.

I stödprogrammet för Plan Renove är grunden för att räkna fram stödet priset för ett nytt fordon: ingen hänsyn tas till någon miljöfaktor. Stödet beviljas alltså i förhållande till fordonets pris och inte i förhållande till fordonets prestanda i ekologiskt eller säkerhetsmässigt hänseende.

I sitt beslut 98/182/EG⁽²⁵⁾, hävdade kommissionen att en liknande åtgärd i ett system för att förbättra konkurrensställningen för kommersiella företag för transport av gods på landsväg kan snedvrider konkurrensen, även om målet är att minska de normala driftkostnaderna för ett företag, kostnader som deras konkurrenter måste bära.

Kommissionen anser därför att undantaget i artikel 92.3 c i fördraget inte kan tillämpas i det aktuella fallet. De spanska myndigheterna har dessutom inte använt detta argument och de har heller inte visat att det berörda stödet uppfyller kraven för något av de nämnda undantag som föreskrivs i fördraget, i förordning (EEG) nr 1107/70 eller i någon annan av rådets förordningar.

Kommissionen anser dessutom att det har inneburit en verklig risk för kumulering av de beviljade stöden enligt Plan Renove med de som beviljats i enlighet med de garantiåtgärder som beviljades av kommissionen 1993 och 1996, och att detta kan ha lett till stöd som överstiger de nivåer som föreskrivs i Plan Renove.

Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att det stöd för anskaffning av industriella fordon som beviljats i enlighet med Plan Renove till vissa fysiska personer och små och medelstora företag inte är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 92 i fördraget.

VI

I enlighet med artikel 93.3 i fördraget måste stödet anmälas så långt i förväg till kommissionen att denna får tid att lägga fram sina synpunkter. Spanien genomförde stödprogrammet utan att ha uppfyllt denna anmälningskyldighet, och därför anser kommissionen att programmet är olagligt enligt gemenskapsrätten.

Kommissionen anser inte att argumentet att stödet blev lagligt på grund av den tid som hade förflutit sedan systemet först trädde i kraft är giltigt. De spanska myndigheterna har inte uppfyllt sitt åtagande, enligt artikel 93.3 i fördraget, att meddela sina planer att bevilja stöd och att invänta motsvarande beslut från kommissionen som tillät stödet. Kommissionen påminde dem om att enligt nämnda artikel kan en medlemsstat inte låta sina föreslagna åtgärder träda i kraft förrän förfarandet har lett till

ett slutligt beslut och att underlåtenhet att uppfylla denna bestämmelse utgör en överträdelse av gemenskapsrätten som kan leda till att stödet måste återbetalas med ränta.

Spanien informerades genom en skrivelse av den 26 juni 1996 om att förfarandet i artikel 93 hade inletts. Vid det tillfället var den spanska regeringens uppmärksamhet riktad mot kommissionens meddelande till medlemsstaterna⁽²⁶⁾, i vilket det påpekas att allt stöd som olagligen har beviljats kan bli föremål för ett beslut i vilket den berörda medlemsstaten åläggs att återbetala stödet. I sin svarsskrivelse med anledning av att förfarandet hade inletts hävdade Spanien att ett beslut som innebar att de beviljade stöden återkrävdes vore i strid med proportionalitetsprincipen, med beaktande av de beviljade stödets ringa storlek.

Kommissionen anser dock att det i detta fall är nödvändigt att stöden återkrävs för att de förhållanden av likvärdig konkurrens som rådde innan stödet beviljades skall kunna återställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stöd som mellan augusti 1994 och december 1996 beviljats inom ramen för Plan Renove Industrial till regionala offentliga företag och företag som tillhandahåller lokala offentliga tjänster, i form av räntesubventioner på lån för anskaffning av industriella fordon, i enlighet med samarbetsavtalet av den 27 september 1994 mellan spanska industri- och energiministeriet och det officiella kreditinstitutet (*Instituto de Crédito Oficial*, ICO), utgör inte statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget.

Artikel 2

Stöd som beviljats till fysiska personer eller små och medelstora företag, som bedriver annan verksamhet än transportverksamhet på endast lokal och regional nivå, för anskaffning av industriella fordon av kategori D utgör inte statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget.

Artikel 3

Allt annat stöd som beviljats till fysiska personer eller små och medelstora företag utgör statligt stöd i enlighet med artikel 92.1 i fördraget och är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden.

⁽²⁵⁾ EGT L 66, 6.3.1998, s. 18.

⁽²⁶⁾ EGT C 156, 22.6.1995, s. 5.

Artikel 4

Spanien skall upphäva och återkräva det stöd som anges i artikel 3. Stödbeloppet skall betalas tillbaka enligt den nationella lagstiftningens bestämmelser, inklusive upplupen ränta. Räntan skall beräknas enligt den referenssats som använts vid beräkningen av regionala stödprogram, och skall löpa från och med den dag då det olagliga stödet beviljades till den dag då det faktiskt betalas tillbaka.

Artikel 5

Den spanska regeringen skall inom två månader från delgivningen av detta beslut informera kommissionen om de åtgärder som den har vidtagit för att följa beslutet.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Neil KINNOCK

Ledamot av kommissionen
